

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citirea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valeriu Dubăsari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 martie 2019, în privința inculpatului

Podrea Liviu.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>25.11.2014 – 12.10.2015,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>27.10.2015 – 25.05.2016,</i> <i>18.04.2017 – 13.05.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>04.08.2016 – 21.02.2017,</i> <i>24.06.2019 – 11.09.2017.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Fălești din 12 octombrie 2015, Podrea Liviu a fost achitat de învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Instanța de fond a constata că prin rechizitoriu, Podrea Liviu este învinuit de faptul că, exercitând funcția de inspector al Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică a Inspectoratului de Poliție Fălești al IGP al MAI în baza ordinului nr. xx ef din xx, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal persoană publică, contrar dispozițiilor art. 28 alin. (1) pct. g) și h) al Legii cu privire la activitatea poliției și statutului polițistului nr. 320 din 27.12.2012, care stabilește că polițistului este interzis să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea privată sau publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte, precum și să solicite sau să accepte cadouri,

servicii, favoruri, invitații sau orice alt avantaj, destinate personal acestuia sau familiei sale, contrar prevederilor pct. 15 lit. i) și j) a Codului de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10.05.2006, prin care este obligat să se opună tuturor formelor de corupție din poliție și obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, acționând intenționat și din interes material, susținând la data de 23.09.2014, că are influență asupra unor persoane publice din cadrul autorității publice.

Astfel, la data de 30.09.2014, în perioada de timp 13.15 - 13.20 min., Podrea Liviu, aflându-se în preajma stației „Tirex-Petrol” de pe traseul R-16, la intrarea în or. Fălești, susținând în mod repetat, că are influență asupra inspectorilor de patrulare rutieră a Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, a pretins și a primit personal pentru sine de la xx suma de 1000 lei, pentru a contribui la anularea a zece puncte de penalizare acumulate de către acesta în rezultatul comiterii contravențiilor.

Acțiunile lui Podrea Liviu au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, ca trafic de influență.

Instanța, audiind inculpatul, martorii, examinând probele scrise, a statuat că fapta inculpatului nu întrunește elementele componente de infracțiune prevăzute la art. 326 alin. (1) Cod penal.

Ori, în cazul pretinderii, inițiativa întotdeauna aparține făptuitorului, pe când în ședința de judecată, partea acuzării nu a prezentat probe care să confirme faptul pretinderii banilor de către Podrea L.

În pofida faptului că în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a primit de la martorul Lupușor A. bani în sumă de 1000 de lei, totuși în acțiunile acestuia lipsesc elementele componente de trafic de influență.

Potrivit învinuirii, acesta ar fi pretins și primit suma de 1000 lei în scopul influențării persoanei publice pentru anularea punctelor de penalizare ale martorului Lupușor A, însă din probele administrate pe caz, în special înregistrările convorbirilor din 24.09.2014 și 30.09.2014, rezultă că la acel moment fapta pentru care trebuia să intervină inculpatul (anularea punctelor de penalizare) era deja realizată (punctele de penalizare nu existau).

Inculpatul, a fost victima unei provocări.

De asemenea, organul de urmărire penală nu a avut date obiective că inculpatul ar fi fost anterior implicat în activități infracționale, că ar fi fost predispus la comiterea unor fapte penale și având în vedere că probele au fost obținute de organul de urmărire penală în acuzarea lui Podrea L. prin implicarea activă a martorului Lupușor A. sub supravegherea colaboratorilor Centrului Național Anticorupție, care au creat o situație artificială, inexistentă în realitate referitor la anularea unor puncte de penalizare pe care martorul nu le-a avut niciodată, rezultă că urmărirea penală a fost efectuată cu încălcarea principiului unui proces echitabil, motiv pentru care instanța v-a adoptat o sentință de achitare.

3. Procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii anticorupție, Iulian Diaconu, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere, funcții publice

și de demnitate publică în organele și instituțiile de stat (inclusiv în organele afacerilor interne) pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost dovedită integral prin totalitatea de probe administrate în cadrul urmăririi penale, prezentate de partea acuzării și examinate în ședința de judecată.

Incorectă este poziția instanței, prin care a constatat lipsa acțiunii de pretindere a banilor, ori, din înregistrarea convorbirilor avute loc la 24.09.2014, la întrebarea martorului „Cât să-ți dau din partea mea”, inculpatul acceptă propunerea și îl întreabă „Da tu ce zici” după care deja martorul oferă „câte 100 de lei de punct... că mai mult nu am bani,.. Inculpatul acceptă această propunere și tot el îi comunică „ Ca să nu mai știe careva”. Același inculpat ulterior în cadrul discuției, la întrebarea martorului dacă „Ajunge o ștucă” menționează că, „Nu știu, eu am spus la un coleg de-al nostru. O zis lasă la sovestea lui” precum și faptul că „ amu e 250 lei punctu. Și nu poți face nimic”.

Din convorbirea dată, rezultă evident faptul că, între acești doi dialoganți anterior au existat discuții referirtrla „rezolvarea întrebării discutate” și că banii au fost deja solicitați, doar că la momentul discuției înregistrate s-a convenit asupra sumei concrete ce urmează a fi transmisă. Astfel, fiind e evidentă acțiunea de pretindere a banilor ulterior primiți.

În ceea ce ține de acțiunile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, e indiscutabil că aceste acțiuni au fost consumate, fapt confirmat și în sentință.

Poziția instanței de judecată, precum că nu există componenta infracțiunii de trafic de influență, este eronată în situația în care inculpatul ar fi pretins și primit suma de 1000 lei după ce deja tot el l-a informat martor că cele 10 puncte de penalizare nu mai existau. Anume inculpatul l-a asigurat pe martorul A.Lupușor că 10 puncte de penalizare ce i-au fost aplicate anterior nu le mai are deja la întâlnirea lor din data de 24.09.2014. La acea dată ei deja au convenit la suma concretă de bani ce urmează să fie transmisă persoanelor publice pentru intervenirea în anularea punctelor de penalizare.

Martorul A.Lupușor de la care s-a solicitat suma de bani, a fost convins de faptul că L.Podrea poate să influențeze persoanele publice pentru a i se anula punctele de penalizare, astfel încât el a rămas convins că de către traficantul de influență se săvârșete anume această infracțiune și nu alta, fapt pe care l-a relatat și organului de urmărire penală pentru a fi pe înțelesul acestuia.

Greșită este și poziția instanței prin care a constatat lipsa laturii subiective a componentei de infracțiune prevăzută de art.326 alin. (1) Cod penal. Intenția directă a inculpatului L.Podrea este evidentă atunci când el afirmă despre posibilitatea sa de a interveni în activitatea persoanelor publice în calitatea sa de traficant de influență, pentru ca aceștia din urmă să anuleze punctele de penalizare aplicate lui L.Podrea puncte care, dacă am studia copia procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit lui A.Lupușor și anexat la materialele cauzei penale, în rubrica „puncte de penalizare aplicate anterior”, se observă că sunt indicate 10 puncte de penalizare.

Astfel, intenția directă în acțiunile lui L.Podrea se constată și în stenograma discuțiilor cu martorul A.Lupușor. Tot aici este evident și motivul săvârșirii infracțiunii, acesta fiind unul material, dar nu dorința acestuia de a-și obține o datorie anterioară pe care A.Lupușor o avea față de activitatea economică a soției lui L.Podrea, poziție a apărării pe care instanța corect și într-un mod obiectiv a respins-o.

Nu poate fi vorba de o careva provocare a inculpatului L.Podrea la săvârșirea infracțiunii, situație pe care a constatat-o instanța, în situația în care din discuțiile enunțate în cadrul stenogramelor inculpatul L.Podrea știe cu certitudine că solicită și primește banii de la A.Lupușor anume pentru a întreprinde acțiuni de trafic de influență. Martorul A.Lupușor nu i-a impus inculpatului acești bani, cererea a venit de la însăși inculpat.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016, apelul procurorului, a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond just a concluzionat, că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale componenței infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (1) Cod penal. Ori, învinuirea adusă lui în aces sens, se bazează în exclusivitate pe depozitiile denunțatorului provocator Lupușor A., care rămâne a fi persoana cointeresată de pronunțarea pe caz a unei sentințe de condamnare.

Organul de urmărire penală și nici acuzarea nu au prezentat alte probe veridice, ce ar demonstra temeinicia învinuirii aduse, deși sarcina probațiunii fiind pusă pe seama lor, iar discuțiile dintre inculpat și A.Lupușor privind acceptarea remunerării ilicite, interceptate de către organul de urmărire penală, nu sunt altceva decât o provocare intenționată a comiterii crimei, ca rezultat al răzbunării menționate de el, pentru atragerea la răspundere contravențională.

5. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că comiterea infracțiunii incriminate inculpatului se confirmă prin cumulul de probe veridice, utile, concludente, care se află într-o coroborare reciprocă, administrate de organul de urmărire penală.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au calificat obiectiv circumstanțele cauzei examinate.

6. Conform deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 februarie 2017, recursul a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată

Instanța de recurs a reținut că instanța de apel prematur a menținut hotărârea primei instanțe privind achitarea inculpatului, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece nu a supus unei analize obiective cumulul de probe, adus în susținerea învinuirii, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel, dând apreciere declarațiilor lui Lupușor A. și acordând credibilitate numai celor făcute de către acesta în prima instanță, a omis să le dea apreciere în coroborare cu alte probe aduse de către acuzare, precum și nu a ținut cont de faptul că declarațiile acestuia din cadrul urmăririi penale corespund celor date în fața instanței de apel.

La fel, instanța nu a dat apreciere, în coroborare cu alte probe răspunsului nr.1782 din 24 octombrie 2014, Serviciul tehnologii informaționale informează că, în privința cet. Lupușor A., xx, dim. or. xx, str. xx, ap.xx, conform Sistemului de evidență a cauzelor contravenționale și a persoanelor care le-au săvârșit, nu au fost întocmite careva procese verbale contravenționale și nu au fost aplicate careva puncte de penalizare pe perioada anilor 2013 - 2014.

La materialele cauzei penale este anexat fotocopia procesului - verbal cu privire la contravenție întocmit la data de 22 septembrie 2014 ora 13:15 în localitatea xx de către l-t maj. Podrea L. în privința lui Lupușor A., cu datele de anchetă corespunzătoare celor indicate în răspunsul de la Serviciul tehnologii informaționale, potrivit căruia s-a dispus aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 5 unități convenționale (100 lei) cu două puncte de penalizare, fiind ridicată plăcuța cu numerele de înmatriculare.

De către instanța de apel n-au fost apreciate stenogramele convorbirilor dintre Podrea L. și Lupușor A., cum ar fi:

- convorbirea audio înregistrată la 24 septembrie 2014, anexată la procesul - verbal de examinare din 27.09.2014, potrivit căruia cu litera „B” sunt marcate cuvintele pronunțate de Podrea L., iar cu litera „A” cuvintele pronunțate de Lupușor A., astfel că: „B - *Tăt normal, nu ai nimic. Două ți-o rămas acelea care eu și le-am pus.* A - *Acelea 10 nu.* B - *Acelea nu-s.* A - *Caroci „o ștucă” da?* B - *Da.* A - *Normal?* B- *Nu știu, eu am spus un coleg de al nostru. O zis lasă la sovestea lui”* B - *Amu e 250 lei punctu. Și nu poți să faci nimic...A - Apoi ce pe când.. ? Văi Liviu.* B - *Ai să mă suni...”*;

- convorbirea telefonică înregistrată la 30 septembrie 2014, potrivit căreia cu „Vocea 1” sunt marcate cuvintele pronunțate de Lupușor A., iar cu „Vocea 2” cuvintele pronunțate de Podrea L., din care este evident că Podrea L. dă acordul de a se întâlni cu Lupușor A. la „Tirex”, confirmând că se apropie în 5 minute;

- stenograma comunicărilor interceptate cu înregistrarea de imagini din 30 septembrie 2014, potrivit căruia: „Vocea 2 - *și văi, trebu să te aștept jumătate de an pe tine... nuuu!, eu pentru tine, eu mai mult nu mă bag. Nu vrea, că eu l-am rugat pe aista și așa cu mari rugăminte...niș cu 250 de lei nu vrea...îi, aista-i apasnîi”*.

Instanța de recurs, reieșind din cele expuse supra, a ajuns la concluzia că instanța de apel a interpretat probele administrate, în speța dată, prezentate de către acuzatorul de stat în susținerea învinuirii în folosul inculpatului, inclusiv prin denaturarea conținutului acestora, fără a se expune asupra lor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Din considerentele menționate, soluția adoptată de către instanța de apel în privința inculpatului Podrea L. este contrară prevederilor legale, deoarece instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de către

acuzatorul de stat, nu a ținut cont de faptul că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, iar decizia trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 martie 2019, apelul a fost admis, casată sentința total și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță.

Podrea Liviu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal.

În baza art.2 alin. (3) a Legii nr.210 din 29.07.2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova, a fost încetat procesul penal în privința lui Podrea Liviu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a statuat că soluția instanței de fond privind achitarea inculpatului în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, din motivul că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, este neîntemeiată.

Ori, dovezile administrate formează un probator al vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, în vigoare la momentul comiterii infracțiunii.

Prin urmare, se constată că inculpatul Podrea Liviu urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, exercitând funcția de inspector al Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică a Inspectoratului de Poliție Fălești al IGP al MAI în baza ordinului nr. xx ef din xx, la 23.09.2014, susținând că are influență asupra unor persoane publice din cadrul autorității publice a dobândit de la Lupușor Anatoli mijloace bănești în sumă de 1000 lei, în scopul de a-i anula 10 puncte de penalizar, acumulate de către ultimul în cadrul comiterii contravențiilor..

Astfel, la 30.09.2014, în perioada de timp 13.15 - 13.20 min., având intenția de a obține bani ce nu-i aparțin de la Lupușor Anatoli, aflându-se în or. Fălești, în preajma stației „Tirex-Petrol” de pe traseul R-16, la intrarea în or. Fălești, susținând repetat, că are influență asupra inspectorilor de patrulare rutieră a Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, a primit de la Lupușor Anatoli suma de 1000 lei, pentru a contribui la anularea a zece puncte de penalizare acumulate de către ultimul în rezultatul comiterii contravențiilor, despre care știa cu certitudine că Lupușor A., nu le are, prin ce i-a cauzat ultimului un prejudiciu material în proporții considerabile.

În speță, urmează de delimitat înșelăciunea de traficul de influență, aceste două infracțiuni deosebindu-se sub aspectul obiectului juridic.

Prin înșelăciune sunt violate relațiile sociale referitoare la patrimoniu, iar prin trafic de influență sunt încălcate relațiile sociale privind buna desfășurare a serviciului în organizațiile publice (în cazul dat organele de drept-poliția).

În cazul escrocheriei bunul este obținut ca urmare a manoperei frauduloase, în timp ce la traficul de influență făptuitorul obține folosul material în urma promisiunii că va interveni pe lângă acel funcționar, în atribuțiile de serviciu ale

căruia intră soluționarea chestiunii de interes pentru victimă, ceea ce nu s-a adevărit în cazul inculpatului Podrea L., acesta realizând, reieșind din probele cercetate o schemă perfectă a unei escrocherii în privința lui Lupușor A. care a fost depozitat de 1000 lei fiind indus în eroare, adică înșelat cu privire la existența unor puncte de penalizare care de fapt nici nu existau.

Vina inculpatului este confirmă prin declarațiile martorului Lupușor A. că nu a fost niciodată anunțat că are careva puncte de penalizare, nu a avut întocmite careva procese-verbale contravenționale. Conform răspunsului parvenit de la MAI, în privința lui Lupușor A. nu au fost întocmite careva procese-verbale contravenționale și nu au fost aplicate careva puncte de penalizare în perioada anilor 2013-2014.

Deci, Podrea L., folosindu-se de faptul că anterior a activat împreună cu martorul Lupușor A., a abuzat de încrederea acestuia și prin înșelăciune, la momentul dobândirii bunurilor, cunoscând că ultimul nu are careva puncte de penalizare, în virtutea funcției deținute, având acces la sistemul de evidență a cauzelor contravenționale și a persoanelor care le-au săvârșit, a dobândit de la acesta suma de 1000 lei, la solicitarea banilor ducându-l în eroare că are puncte de penalizare, totodată amenințându-l că cu punctele de penalizare care i le-a stabilit el, urmând a acumula 12, iar peste o săptămână îi va mai aplica încă patru și va fi privat de dreptul de a conduce mijloacele de transport.

Ulterior, după ce a primit banii, l-a anunțat pe Lupușor A. că, nu mai are punctele de penalizare.

Așadar, prin probele acumulate și cercetate s-a confirmat comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, iar nerecunoașterea vinei de către inculpat, nu poate echivala cu achitarea acestuia.

Totodată, deși este dovedită vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (în red. Legii în vigoare la momentul comiterii infracțiunii), dar ținând cont de art. 2 pct.3 a Legii nr. 210 din 29.07.2016 „privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, conform căreia în privința persoanei care refuză încetarea procesului penal conform alin. (1) și (2) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî aplicarea prezentului articol dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată și inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 10, reieșind din faptul că infracțiunea a fost comisă la data de 30.09.2014, adică până la adoptarea Legii menționate, iar pedeapsa maximală prevăzută pentru infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal constituie închisoare de până la 3 ani, urmează de a înceta procesul penal în privința inculpatului în legătură cu intervenire Legii cu privire la amnistie.

Inculpatul Podrea L. anterior nu a fost absolvit de pedeapsă în baza actului de amnistie sau grațiere, anterior nu a fost condamnat și deși nu a solicitat aplicarea în privința sa a Legii sus menționate, menținând-și poziția referitor la nevinovăția sa, dânsul întrunește cerințele stipulate în art. (2) alin.(3) a Legii nominalizate.

8. Procurorul în Procuratura de circumscriptie Bălți, Valeriu Dubăsari, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a acestei decizii și

dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că nu contestă decizia instanței de apel, în partea în care prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Totodată, este în dezacord cu soluția instanței de apel, în partea ce ține de aplicarea prevederilor art. 2 alin. 3 a Legii nr.210 din 29.07.2016 cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova, în baza căror a fost încetat procesul penal pe art. 190 alin. (1) Cod penal (în redacția legii în vigoare la data comiterii infracțiunii).

Ori, în cazul, în care inculpatul nu a manifestat căință activă față de fapta infracțională, nu a recunoscut vina și nu a depus o cerere în acest sens, nu puteau fi aplicate prevederile art. 2 alin. 3 a Legii nr.210 din 29.07.2016 cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 8. din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările relevate în descriptivul instanței de apel, asupra căror motive concrete invocate în apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența circumstanțelor că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii,

că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 8. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al procurorului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 7. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea actului amnistiei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material.

Or, recursul ordinar este fondat pe argumentul că inculpatul nu poate fi amnistiat, deoarece nu a manifestat căință activă față de fapta infracțională, nu a recunoscut vina și nu a depus o cerere în acest sens (*pct. 8. din decizie*).

Sub acest aspect se reține însă că, art. 1 și 2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, din 29.07.2016, stipulează clar că procesul penal încetează la faza de judecare, adică necondiționat și fără stabilirea pedepsei, referitor la infracțiunea săvârșită până la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal prevede în calitate de pedeapsă principală maximă nu mai aspră decât închisoare pe un termen de 7 ani. Încetarea procesului penal are loc cu acordul scris al persoanei inculpate, care manifestă căință activă în cadrul procesului. Căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal - după săvârșirea infracțiunii, persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau, în alt mod, a reparat prejudiciul pricinuit de infracțiune.

Or, art. 1 și 2 din Legea privind amnistia, cât și jurisprudența națională (*recomandării nr. 97 din 9 februarie 2017 Cu privire la aplicarea prevederilor din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, de către instanțele judecătorești*), prevede clar că și în

privința persoanei care nu se consideră vinovat, instanța de judecată poate hotărî aplicarea amnistiei dacă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, el nu cade sub incidența art. 10 din Legea dată, și întrunește criteriile stabilite la art. 57 Cod penal.

Deci, soluția instanței de apel de încetare necondiționată a procesului penal în privința inculpatului este legală și întemeiată, deoarece infracțiunea a fost comisă la data de 30.09.2014, adică până la adoptarea Legii menționate, pedeapsa maximală pentru infracțiunea săvârșită este de 3 ani închisoare, acțiune civilă pe caz nu a fost înaintată, adică în speță lipsește vreun prejudiciu nereparat - unul din criteriile stipulate în art. 57 Cod penal, și inculpatul nu cade sub incidența art. 10 din Legea amnistiei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valeriu Dubăsari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 martie 2019, în privința inculpatului Podrea Liviu Vasile, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 septembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun